Johannes XXI, Pont. Max. (formerly Petrus Hispanus): Copulata tractatuum Petri Hispani et parvorum logicalium etiam Syncategorematum, cum textu, secundum doctrinam Thomae Aquinatis

[Cologne: Heinrich Quentell], 4 Dec. 1489, 1489 Seite 382

duo respectũ alic⁹ tercij vt hec ꝯiũctõ vl' poit ista disiũcta siml' eẽ ꝛ indrñter se habet ad v trũqȝ. Sed illõ respectu c⁹ est disiũctio non ponit sil' eẽ in eis. vñ cũ sortes vl' plõ currit sortes ꝛ plato sil' ponũtur inter se eẽ nõ tñ sil' ponunt̃ sub cursu. Et sic debet intelligi dic tũ Boetij cũ dicit ꝙ h̃ sapit ꝯiũctio disiũcti ua q2 ea q̃ disiũgit nõ pmittit sil' eẽ Et simlr diffinitio p̃sciani cũ dicit disiũctĩe ꝯiũctio nes sunt q̃ q̃uis dcões ꝯiũgãt. sensus tñ dis iungũt ꝛ alterã q̃dẽ rẽ eẽ s̃cãt alterã ꝟo nõ eẽ Et sic pȝ ꝙ ꝯiũctio disiũctia s̃t res sil' eẽ sed disiũngit eas respectu tercij. Et ponit̃ qñqȝ disiũctiue ꝓꝑe vt qñ disiũgit inter ea q̃ siml' nõ pñt eẽ vera vt sortes currit vel nõ currit Aliqñ sub disiũctõe vt qñ disiũgit inter ea q̃ sil' bñ pñt eẽ ꝟa vt sortes vl' plato currit Jõ aliq̃ ponũt hãc regulã. qñ hec ꝯiũctio vl' sel' ponit̃ in orõe tũc ad ꝟitatẽ ei⁹ exigit̃ ꝛ suffic̃ ꝟitas alti⁹ ꝑtis idet̃miatę. vt sortes currit vl' nõ currit. qñ vero bis ponit̃ exigit̃ ꝓ alta ꝑ te det̃miata veritas ad h̃ ꝙ ipa sit vera vt vl' sortes currit vl' plõ. vñ nõ valȝ argumñtũ ab ipa sel' posita ad ipaȝ bis positã. nõ eñ seq̃t̃ tu scis eẽ aspa eẽ paria vl' iparia. g̃ tu scis as pera vl' eẽ paria vel eẽ iparia. Uñ notãduȝ ẽ ꝙ iste tres disiũctiue ꝯiũctões vel ve ꝛ aut drñt a p̃dcis trib⁹ scȝ an ne vtꝝ. Primo in h̃ ꝙ ipe sunt disiũctĩe tm̃ ꝛ nõ introgatĩe. alie vero tres scȝ an ne ꝛ vtꝝ sunt disiũctiue ꝛ int̃ rogatiue vt in p̃cedẽti capitulo patuit. Se cũdo iste vl' ve ꝛ aut nõ pñt eẽ mediũ ꝑ qd ac tus vn⁹ posset trãsire sup̃ aliũ actũ sicut ẽ in alijs trib⁹ vt nihil ẽ dcm̃ scis vl' sors currit scis aut sortes currit vt act⁹ sciẽdi intelliga tur trãsire supra h̃ ꝙ dico sortẽ currere sicut bñ dicit̃ tu scis an sortes currat tu scis sortẽ currere vel nõ currere. tu scis vtꝝ sortes cur rat ꝛ petas currit ne sortes. Differt aũt vel ab hac cõiũctione aut q2 vel disiũgit res q̃ mouent intellectũ speculatiuũ vel quãlibet aliam virtutem positiuã tm̃ ꝛ nõ motiuam vel ab affectu vel appetitu sed ꝑu2 ẽ cognos citiua tm̃. Sȝ hec cõiũctio aut disiũgit res motiuas intellect⁹ p̃ctici vel ipius affectus vel tres motiuas appetit⁹ sensibil'. Item hec cõiũctio ve differt ab alijs duabus scȝ vel ꝛ aut q2 est cõiũctio disiũctiua encletica vl' ve ro ꝛ aut nõ sunt enclet̃ice. Encletisis eñ so

lum in trib⁹ inuenitur cõiũctionib⁹. q̃ sunt qȝ ve ne. Et dicunt̃ encletice q2 abstrahunt vel acuũt accẽtũ p̃cedẽtis dcõis q̃ ad vltiaȝ syllabã vt putas ne dicit ve amabitqȝ. Et iõ sp̃ sequunt̃ p̃mã dcõem illi⁹ clausule. in q̃ ponũtur ꝛ iõ a donato sub disiũctĩe dicunt̃

Irca p̃dicta q̃rit̃ de h̃ sophismate. q̃cq̃d est vl' nõ est. ꝓba⁹ q̃cq̃d est est. illa est ꝟa ꝛ veꝝ p̃t di stingui a quolibet alio vero g̃ p̃ma est ꝟa. Cõ tra q̃cq̃d est vl' nõ est est sed cesar est vel nõ est. g̃ cesar ẽ Solutio p̃ma est dupl'x ex eo ꝙ p̃t eẽ diuisa ꝛ sic est sen sus q̃cq̃d est est vl' q̃cq̃d nõ est est. Et sic ẽ ꝟa q2 ꝓ alta pte ẽ ꝟa ꝛ sic ẽ disiũctiua vl' potest eẽ ꝯposita ꝛ sic ẽ sen sus q̃cquid est vl' nõ est est ita ꝙ tam illud qd est q̃ȝ qd nõ est. Et sic est falsa ꝛ cathegorica. vñ est ibi falla diui sionis ꝯpõis. q2 cõposita est falsa.

Uerit̃ de h̃ sophismate. ois ꝓpõ vl' ei⁹ ꝯtradcõ ria est ꝟa. ꝓbatio hec ꝓpõ sortes currit vl' eius cõtradcõria est ꝟa ꝛ sic de alijs. g̃ p̃ma est vera Cõtra ois ꝓpõ ꝛc. g̃ ois ꝓpõ est ꝟa vl' cõtradcõria cu iuslibet ꝓpõnis est ꝟa. sed nõ ois ꝓpõ est ꝟa: g̃ cõtradic toria cuiuslibȝ est ꝟa qd est fallum g̃ p̃ma est falsa. So lutio p̃ma duplex ẽ. ex eo ꝙ illa cõiũctio disiũctiua põt cõiungere inter termios vl' inter ꝓpões. si inter ꝓpões sic est falsa. vt ꝓbat̃ ꝛ disiũctio includit disiũctõem p⁹ factã ꝓ q̃libȝ ꝓpõne ꝛ idẽ scȝ q̃libȝ ꝓpõ infert̃ ꝑ h̃ relatiũ eius. vel potest disiũgere termios ꝛ sic est vera. vt ꝓ bat̃ ꝛ sic distributio includit disiũctionẽ et ita distribu it p̃mã ꝑtem solum disiũctõis ꝓ suppositis in cõꝑatõe ad aliã scȝ ꝓ altera pte s̃m quãlibȝ ꝯtradcõriã. sed ꝑ positio ẽ vni⁹ ꝑtis cõtradcõis sicut Aresto. sumit eã in ꝑiarmenias. et tũc h̃ relatiũ eius refert̃ ad alterã ꝑtem cõtradictionis ei respondentẽ reddẽdo singula singul' quia totũ sub disiunctione cadit.

Sequit̃ de hac cõiũctõe copulatiua et.

Icto de hac cõiũctõe disiũctiua vel Seq̃t̃ de hac cõiũctõe et copl'atiua q̃ dr̃ copulatiua nõ q2 significet co pulatõem. sȝ q2 significat cõꝑationẽ q̃ est sil' vel s̃m simultatẽ ꝛ ad illã simultateȝ sequit̃ copulatio scȝ ad h̃ qd dico nõ cũ alio sequi tur exclusio. vñ cũ dico sortes ꝛ plato sunt albi hec coniũctio ꝛ dicit simultatẽ vl' vnita tem eorum in albedine ꝛ iõ copulat istas in albedine non tamen dicit simultatem in tẽ pore quia sic ista esse falsa. Adam ꝛ Noe fu erunt duo hoies. q2 nõ fuerũt in eodem tem pore et tamen bene dicitur currit heri ꝛ cur rit hodie ꝛ cras curret qui cursus non sunt in eodem tempore. sed primo ꝛ per se dicit simultatem plurium subiectorum in vno accidente quantum est esse. vel plurium acci dentium in vno subiecto. vt sortes ꝛ plato sunt albi et sortes sedet et idẽ disputat. Uñ notãdũ est ꝙ vnũ dicit̃ mlt'iplr q2 q̃ddã est

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-222/0382
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG